«Em deixava a la porta de la clínica per avortar»

DDG | GIRONA

L'entrevista es va fer el juny de 2008, quan la María José es va traslladar a Girona per denunciar els abusos sexuals que havia patit durant la infància i l'adolescència.

Abans que passés res, quin ambient hi havia a casa?

Fins que no va començar això meu, els meus records són dolents. El meu pare pegava a la meva mare des que tinc ús de raó. L'ha intentat matar diverses vegades. Tenia sensació de por. No recordo haver-lo estimat perquè sempre li hem tingut massa por.

Mai es va denunciar res?

No. Al final la meva mare ho va intentar una vegada. Va trucar a la policia, però després van trucar al meu pare i li van dir "això no es fa, no pots pegar a la teva dona, torna a casa". Quan va tornar a casa li va fotre una pallissa i tot va tornar a ser igual. I, és clar, la meva mare mai més es va atrevir a fer res.

Quins records té de quan era nena? Era feliç?

Sí, fins que va començar aquesta història. A banda de la por que teníem al meu pare perquè sempre pegava a la meva mare.

Com va ser el seu pas per l'escola?

Abans d'acabar vuitè el meu pare me'n va treure. El meu pare feia que faltés, de manera que els exàmens no els vaig poder fer i no em vaig poder treure el graduat escolar.

Amb quina edat va deixar d'estudiar?

Amb 14 anys. Canviàvem sovint. Ens treia a mig curs i llavors vaig haver de repetir.

Quins records té dels llocs on va viure a Girona?

Vaig anar al col·legi fins a vuitè però em va fer faltar. Després em va tenir tancada. Em deia que només podia sortir amb vigilància. Em controlava tota l'estona per saber on anava. Però tot i així vaig començar a treballar amb 19 anys, després de tenir a la meva filla.

Com comença tot?

Jo tenia uns sis anys. La meva mare estava dormint i el meu pare va venir de borratxera i es va ficar al llit amb mi i va començar a tocar-me. Jo volia que marxés. Jo vaig començar a plorar i li vaig dir que se n'anés. I ell em deia: "No, calla, si es desperta la teva mare la mataré a ella i et mataré a tu. Que no passa res, no et faré mal".

Com es va sentir?

Només volia que s'anés. Tenia massa por. Estimava molt la meva mare i temia que li fes alguna cosa. Ell sempre la pegava i l'amenaçava de matar-la, i em deia que si jo deia alguna cosa la mataria.

La seva mare i els seus germans mai van veure ni van sospitar res?

No, perquè quan ho feia la meva mare estava dormint perquè ell venia molt tard, o em portava a algun lloc, o quan la meva mare estava treballant i ell no treballava.

Va haver avortar, m'ha comentat?

Diverses vegades.

Recorda quan va ser la primera vegada?

Amb 15 anys.

Anava a avortar a Barcelona. Com eren aquests viatges?

Em vaig quedar embarassada amb 15 anys. Això va ser abans que el meu pare em tanqués. Llavors encara podia sortir amb amigues. Aquell estiu vaig conèixer un noi i vaig començar a tontejar però no va passar res. Llavors ell va utilitzar això per dir que m'havia quedat embarassada d'aquest noi. Li va dir això a la meva mare i va buscar una solució, perquè amb 15 anys per tenir un nen no... Llavors la meva mare va buscar amb una amiga una adreça per avortar i vam anar a Planificació Familiar de Girona. Aquí li van donar la direcció de Barcelona. La primera vegada em van acompanyar els meus pares. Tots dos, la meva mare pensant que era d'aquest noi.

Li van fer la prova psicològica?

No ho recordo la primera vegada. Recordo que va ser molt desagradable. El doctor em va fer un mal extra i va fer alguns comentaris molt desagradables.

Com ara?

"La propera vegada ja veuràs com tindràs més cura", o "Què passa? T'agrada molt esquiar?".

Quan va tornar a la clínica?

Un any després.

Amb 16?

D'això no se'n va assabentar ningú. M'hi va portar el meu pare d'amagat. Em va donar els diners a la porta i vaig entrar jo sola.

On era?

A Barcelona. Aquí sí que em van fer un test psicològic. Bé, me n'haurien d'haver fet un, però el psicòleg em va dir que "simplement era paperassa" i que havia d'avortar perquè sinó "et perjudicarà psicològicament".

Estem als 16 anys. Què passa a continuació ?

Tancada a casa meva. A partir d'avortar la primera vegada amb 15 anys ja no em deixava sortir. Només sortia al carrer amb algú. Ell o la meva mare. Segons ell, li deia a la meva mare que era "una qualsevol", que "em ficava al llit amb tothom". I clar, la meva mare també sentia terror cap a ell. Ella també estava sola. No tenia ningú que l'ajudés. Llavors tancada i si sortia, era amb algú. I quan estava treballant trucava cada cinc minuts i si no agafava el telèfon m'ho feia pagar.

Des dels 16 fins als 21 recorda quantes vegades més va haver d'avortar?

Recordo que amb 18 anys em vaig quedar embarassada de la meva filla i em va dir que avortés i m'hi vaig negar. Li tenia molta por. Em va intentar matar. Va agafar un ganivet i em va perseguir per matar-me. Només la meva mare ho va poder evitar. Es va posar al mig i va rebre. Es va desfogar amb ella i llavors va deixar el ganivet i no va fer res més.

Estem parlant de dos avortaments i el tercer embaràs del qual va néixer la seva filla...

I després hi va haver un altre avortament, que no recordo exactament quan va ser, però posterior a l'embaràs.

Va tornar a anar a Barcelona?

Sí. El meu pare m'hi acompanyava, em deixava a la porta amb els diners i em venia a buscar.

Marxa amb 21 anys a Alemanya. Com ho va fer?

El meu germà va marxar uns mesos abans. Li va dir a la meva mare que anava a buscar alguna cosa per treure'ns d'aquí. Un dia ens va trucar des d'Alemanya, ens va dir que tenia un pis i que podíem anar amb ell.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/12/31/em-deixava-porta-clinica-avortar/649926.html?utm_source=rss